

Klaus Kjær (DF):

Selvfølgelig skal det kunne betale sig at spare op, og navnlig skal det kunne betale sig, hvis opsparingen sker med henblik på at forbedre mulighederne for at få udbygget en uddannelse.

De gældende regler for børneopsparingskonti er langtfra tilstrækkelige og skal derfor efter vores opfattelse lempes betydeligt, når det drejer sig om opsparing også til et så godt formål som uddannelse.

Derfor foreslår vi, at man sikrer, at rentetilskrivninger på børne- og uddannelsesopsparinger holdes skattefrie, såfremt der maksimalt ydes 30.000 kr. årlig og i alt højst 200.000 kr. I stedet for en statslig, skattefri præmie i forbindelse med uddannelseskonti skal der være en skattefri rentetilskrivning inden for de foreslåede maksimale indskudsgrænser.

Naturligvis skal det være således, at der, hvis opsparingen ikke anvendes til sit formål, skal ske en efterbeskatning af rentetilskrivningen.

Når man hører ordførerne fra Socialdemokratiet og SF, lyder det jo nærmest, som om det her er en begunstiggelse af forældrene. Det, det drejer sig om, er at tilskynde unge mennesker til at foretage en opsparing, og det gør man ved at friholde rentetilskrivningen for beskatning; det drejer sig om en tilskyndelse. Selvfølgelig kan vi ikke forhindre unge mennesker i at spare op eventuelt med tilskud fra deres forældre, og vi kan jo heller ikke forhindre dem i at bruge pengene på anden måde. Derfor skal det her forslag ses som et udtryk for en tilskyndelse for de unge til at investere i en fremtidig uddannelse.

Vi kan naturligvis anbefale, at man stemmer for forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det fremgik af ordvekslingerne før, mener vi, at det her er en forkert måde at løse et problem på.

Det er jo oplagt, at det langtfra er alle, der har råd til at spare 30.000 kr. op om året. Det gælder i hvert fald ingen på kontanthjælp, det gælder ingen, der kun har en butiksløn at leve af – 30.000 kr. om året er faktisk mange penge for rigtig mange mennesker her i samfundet – og det vil sige, at det kun er dem, der tjener væsentlig mere end gennemsnittet, som fuldt ud er i stand til at udnytte den her skæve ordning, der foreslås.

Vi er imod. Vi vil gerne deltage i drøftelser om forbedringer for de uddannelsessøgende. Vi er ikke, som Venstres ordfører var inde på det,

kede af, at vi står uden for SU-forliget. Vi synes simpelt hen, det er for dårligt, så vi er glade for, at vi ikke er med. Hvis vi var med, ville der have været en endnu bedre uddannelsesstøtte end den, der er i dag, så hvis der er en invitation til os om at komme med, så møder vi op, og så bliver det bedre for de uddannelsessøgende.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (UP):

Det er et underligt samfund, vi har. Den, der f.eks. gerne vil hjælpe sin egen familie, den, der gerne vil gøre noget for sig selv, straffer vi. Til gengæld tilbyder vi allehånde offentlige kasser, hvor man pænt kan stille sig i kø med hatten i hånden og bede om at få almisser, og så forhøjer vi lige skatterne, så der er råd til nogle flere almisser.

Mange forældre har de seneste år som følge af, at der ikke er tilstrækkelig mange boliger til unge mennesker, valgt at købe en bolig til deres børn, så de har et sted at bo, så de ikke skal ligge i telt nede på græsplænen foran universitetet. Hvad gør man så fra regeringens og ikke mindst fra SF's side? Man stiller forslag om at få det stoppet, ikke noget med, at forældre køber en lejlighed til deres børn, nej, børnene må pænt stille sig i kø nede på kollegiekontoret, og så må de vente på, at der bliver en lejlighed ledig. Præcis det samme drejer det her sig jo om.

Når nu der er nogle rige forældre, der har råd til at spare lidt mere op til deres børn end de fattige forældre, ja, så skal Folketinget sandelig ikke tillade det. Nej, så må de alle sammen pænt stille sig i kø henne ved lugen, hvor der udbetales SU fra staten, for så har man politisk styr på de unge mennesker, så er de klienter, så har de klientkort, og så bestemmer man, hvor mange penge de må have, og hvis de f.eks. går ud og tager lidt arbejde, så klapper fælden, så skal de tilbagebetale SU'en, og de får kæmpe skatteregninger osv. Man klientgør borgerne i samfundet.

Det her giver frihed til borgerne, det giver frihed til de unge, det giver frihed til forældrene.

Hr. Frank Aaen er i tvivl om, hvorvidt kassedamen, eller hvem det nu var, hr. Aaen igen havde fremme, havde råd til at sætte penge til side. Jamen kassedamen får nemmere ved at sætte penge til side med det her forslag, end hun har i dag.

Den rige sætter jo da pengene til side i dag og siger: Nå ja, så skal vi først betale marginalska-